

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

РНК LV. Ч. 102. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, субота, 3-го травня 1947.

No. 102. JERSEY CITY and NEW YORK, Saturday, May 3, 1947.

VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ

П'ЯТЬ ЦЕНТИВ ЗАКОРДОНОМ

Тел. „Свобода“: ВВеган 4-0937. — Тел. У. Н. Соруз: ВВеган 4-1016

THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA

FIVE CENTS ELSEWHERE

ПЕРШОТРАВНЕВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ ПІД ЗНАКОМ КОМУНІЗМУ

Зо звітів пресових агенцій про вуличні робітничі демонстрації в різних околицях Америки з нагоди першого травня показується, що вони мали комуністичний характер та йшли по лінії московських диктаторів. Це слідне було по живих образах, які везено у вуличних парадах, по написах на табличках і по окликах, які кидали спеціально наставлені одиниці та промовці. Найзамітнішою була парада в Нью Йорку, у якій, як нарахує поліція, брало участь 30,000 зорганізованих людей, що йшли походом Осмью Евенею від Колумбос Сиркл до 14 вулиці. У ньюйорській параді брали участь ветерани світової війни в числі 700 людей.

Юніі Американської Федерації Праці дістали наказ не брати участі в парадах. Парада в Нью Йорку відбулася зовсім спокійно і поліція не мала причини до інтервенції.

З нагоди першого травня у католицьких церквах відбулися першотравневі богослужіння на честь Пречистої Діви, під час яких йшли молитви за навернення комуністів. Натовп у богослужіннях був такий великий, що деякі церкви були окружені людьми з надвору.

ЛУС ЗА ОСОБИСТУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ПОБОРЮВАННІ КОМУНІЗМУ.

Бува конгресменка Клейр Бут Лус виголосила промову на зібранні стейтової Торговельної Палати в Нью Йорку і в ній визвала представників бізнесу, щоб вони почувалися до особистої відповідальності в поборюванні комунізму, а не лишали це урядові. Для поборювання комунізму треба теж відповідного наладнання продукції, устійнення ціні і піднесення робітничої зарплати, а це все треба зробити по совісті. Про Генрія Вудеса сказала Лус, що він лише критикує Америку, а не критикує того, що є зле в Соетах. Тим він заохочує Совети йти по їхній лінії. Крім цього він ставляє себе як візиря чесноти, а не хоче вказати на свої недостачі і брати на себе особисту відповідальність за долю Америки.

ПЕРЕГОВОРІ ДЛЯ ЗЛУКИ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

У дні першого травня відбулися у Вашингтоні переговори головних робітничих організацій, тобто Конгресу Промислових Організацій (СІО) й Американської Федерації Праці над спільною акцією для поборювання теперішнього робітничого законодавства у конгресі. У нарадах брали участь такі провідники, як Філіп Морей, Вільям Грін і Джан Л. Лусі, а крім цього представники великих юніі. Обговорено теж можливість постійної злуки згаданих провідних організацій для оборони робітничих інтересів.

ГУМОРИСТИЧНІ ПРИПАДКИ З НАГОДИ ВІДВІДИН АЛЕМАНА.

Підчас прийняття мексиканського президента у Вашингтоні трапилися такі випадки недогляду: На стовпах вуличних ламп повішувалося малі мексиканські й американські прапори на привіт президентові. Мексиканські прапори були одобрені наперед в мексиканській амбасаді. Коли їх повішувалося, один з репортерів завважав, що це італійські прапори, а не мексиканські. Краски мексиканські й італійські однакові, а це червоні, білі й зелені, однаке мексиканські прапори мають ще свій емблем до середини.

На обіді в мексиканській амбасаді у Вашингтоні в середу ввечір уставлено коло столів новопозолочені крісла. Тому, що краска не мала часу засохнути, багато гостей встали від столів із позолоченими святковими одягами. Загрічний міністер Мексика Торрес Бодет мусів піти до горішньої кімнати в амбасаді і змінити одяг. Оба президенти сиділи на плюшових кріслах, отже не мали нагоди „позолотитися“.

КОНТРОЛЯ КОМІРНОГО ОСТАНЕТЬСЯ ДО КІНЦЯ РОКУ.

Палата репрезентантів прийняла 204 голосами проти 182 законопроект, щоб продовжити до кінця бжучого року контролю над комірним, згідно з прокляцією президента Трумана.

Після переговорів обох палат на конференції конгрес одобри закон про заборону платити „від брами до брами“ за минулі часи. Процеси за такі платні повносили юніі в різних судах. Ті процеси будуть застановлені на підставі нового закону.

В АРІЗОНІ НАЙШЛИ КІСТЯКИ МАМУТІВ.

Недалеко місцевості Спрингсвилл в Арізоні найшли учені з університету Арізона кістяки цілої череди мамутів зперед 30,000 літ. Мамути це величеські слони з так званої Плейстоценовської епохи. Догадуються, що череда вигинула під час ледяної епохи в теперішній Арізоні. Науковці шукають ще за людськими кістяками з того часу, бо є признаки, що в Америці жили люди в передісторичних часах.

АЛЕМАН ЗА НЕГАЙНЕ ЗДІЙСНЕННЯ ДОБРОСУСІДСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

На спільній збірці обох палат конгресу у Вашингтоні в четвер 1 травня виголосив промову мексиканський президент Мігель Алеман. У ній висловив він багато думок, а між іншими сказав, що демократії мусять бути сильними, бо інакше диктатори наберуть переконання, що демократії можна легко знищити і диктатури підуть проти них війною. Краєві, який має над собою тирана, не можна довіряти, а крім того під боком тиранів не може бути безпечною ніяка країна — твердив Алеман. Перейшовши до практичного співжиття Злучених Держав і Мексика як добрих сусідів, Алеман заявив, що політику доброго сусіда належить зазначити негайно ділами в ділянці економічній і культурній. — Алеман виголосив промову по еспанськи, але конгресмени мали перед собою англійський переклад.

Після промови през. Алеман поїхав до колишньої резиденції Вашингтона у Мавит Вернон, у стейті Вірджинія на відвідини гробу Вашингтона.

Оба президенти підписали заяву про потребу стабілізації грошової валюти між обома сусідніми країнами, а також про потребу уліцення Мексикі кредитів через Експортно-Імпортний Банк у Вашингтоні.

КАНАДА ЗМІНЯЄ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЗАКОН ДЛЯ ДОПУЩЕННЯ СКІТАЛЬНИКІВ.

У четвер 1. травня канадський прем'єр В. Л. Мекензі Кінг оповістив, що Канада переводить зміну імміграційного закону в тому напрямі, щоб допустити „тисячі“ переміщених осіб і таких біженців, які можуть стати добрими громадянами Канади. Перевіз скітальників почнеться так швидко, як лише можна буде наладити засоби для перевезу. Попри те Канада складе свою імміграційну політику на далеку мету. Країна потребує мати велику кількість населення, щоб утримати велику спадщину. Однане допущення нових іммігрантів буде відбуватися на підставі двайового вибору, щоб Канада змогла висіти нових іммігрантів як хосейних робітників, казав прем'єр.

Першо-травнева протиамериканська демонстрація в Москві

МІЛЬЙОН ЛЮДЕЙ НА ПАРАДІ; НЕЧУВАННО АГРЕСИВНИЙ ВИСТУП ПРОТИ АМЕРИКИ; АМЕРИКАНЦІВ НАЗИВАЮТЬ „ГАНГСТЕРАМИ“.

Москва, 1. травня. Сьогодні з нагоди так званого робітничого свята, відбулася тут велика демонстрація, в якій взяло участь біля мільйон людей. На Червоній Площі перед мавзолеєм Леніна та перед Сталіном і живими ще більшовицькими проводирами перекладали величезні маси війська всіх родів зброї та формаций робітників. В тому самому часі в повітря пролетіли зенітні ракети. Червона Площа була заамана червоною прапорою та величезними портретами Леніна і Сталіна. Демонстранти, переходячи перед трибуною Сталіна, вигукували зичайне в таких випадках „Урра“ та відповіли першо-травневі гасла. З нагоди цього „робітничого свята“ на сторінках комуністичної партійної „Правди“ виступив знову відомий спеціаліст від пашківлів проти Америки, Ілля Еренбург. Він насамперед пригадає американцям кінець „імперіалістичної авантюри Гітлера“ та погрожує, що на випадок подібної з американського боку Советський Союз не є сам, бо з ним є „всі народи Європи“. В редакційній статті на першій сторінці „Правда“ твердить, що демонстрація в Москві є відповіддю на „злочинні агресивні плани імперіалістів“, що „намагаються втягнути людство в криваву завірюху нової війни“. Ці „імперіалісти“ — пише „Правда“ — натягають маску „демократів“ та прикривають свої агресивні плани гіпокрітичним криком про „оборону демократії“. На іншій сторінці „Правди“ поміщено рисунок, на якому представлені „Дядько Сем“, Вінстон Черчил, Шарль де Голь, Франсіско Франко та грек І. Гурок, як представники „фашизму“. Еренбург твердить в своїй статті, що американці сьогодні тільки повторюють те, що вже казали і робили Гітлер, Герінг, Гебелс і Розенберг та ставлять запитання: „Хто говорить сьогодні про мир, поставивши пістоль на стіл? Хто організує військові бази на всіх 5 континентах? Хто вмішується у внутрішні справи інших народів, проголошуючи себе їх опікуном? Хто провадить, або таємно піддержує громадянські війни в Греції, Індонезії, Китаю та на Близькому Сході. Хто висилає зброю, поєнні кораблі та військових інструкторів до Китаю, Греції і Туреччини?“ На ці запитання „Правда“ відповідає: „Американські ГЕНСТЕРИ хотіли б прикрити свою брудну роботу високопарними фразами“. Але Еренбург заперечує, що більшовицькі не злякаються американців, як і не злякалися Гітлера. Він твердить, що в Європі він бачив багато вулиць, названих іменем Сталінграда, але не подівав ні одної, яка називалася б іменем американського „ленд-лізу“. Вкінці Еренбург приходить до висновку, що це було досить трудно змусити американців до „військових транспортів назад“, але він потішається тою думкою, що Советський Союз в кожній країні має одного приятеля, іменно — п'яту колону, яку він називає „народом“.

П'ЯТИКОЛОННІ ПАРАДИ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ.

День першого травня, призначений колись на робітниче свято, червоні і чорні фашисти перемінили з часом на офіційні свята в своїх країнах та на свята своїх п'ятих колон закордоном. Відомо, що день першого травня обходять офіційно як своє державне свято Советський Союз і його обходила шклом так само нацистська Німеччина, вводячи в бду навіть тих робітників, що не були ані нацистами, ані комуністами. Після розгромлення Гітлера червоний московський фашизм вже не має свого конкурента та поноплизує день першого травня для себе дома та для своєї п'яті колони закордоном. Цього року обходили цей день як своє державне свято всі країни, окуповані, або опановані більшовиками, а у вільних країнах відбулися тільки відповідні демонстрації, організовані переважно московською фашистською п'ятою колоною. Крім Москви, найбільшій демонстрації відбулися ще в Югославії і Польщі. В Німеччині першотравневі звіткування в окупованій більшовиками зоні — згідно з повідомленнями кореспондентів — вигадані більше на похоронні походи, ніж на святоточні демонстрації. Докищо не має повідомлень про більшість інцидентів під час обходів, тільки в Сицилії, в Італії, вбито шістьох демонстрантів, а в Трієсті союзницька поліція і військо вжили салізних газових бомб, що і розігнали Італійців, які хотіли відтертися та розігнати демонстрантів.

БЕЛЬГІЯ ПІДПИСАЛА СТАТУТ ІРО.

ЩЕ БРАКУЄ ТІЛЬКИ ОДНОГО ПІДПИСУ І 1% БУДЖЕТУ.

Люблін, Швайцарія, 1. травня. Сьогодні тут знова почалися наради Підготовчої Комісії ІРО (Міжнародної Організації для Скитальників), власне два місяці перед тим, заки ця організація повинна вже перебрати на себе піклування 834,950 скитальників в Європі. Сесія відкрито повідомленням про приступлення до цієї організації теж Бельгії, що підносила загальну кількість членів на 14, а загальний бюджет на 74%. Щоб організація могла діяти, потрібно ще тільки одного члена і 1% вкладу в бюджет. Артур Альмаер, екзекутивний секретар організації, при цій нагоді повідомив, що в загальному є ще 1,562,812 скитальців, що заслуговують на правно-політичне піклування і допомогу з боку ІРО. З цього числа скитальників на поодинокі країни припадає: Австрія — 69,000; Бельгія — 1,800; Китай — 12,000; Франція — 12,000; Німеччина — 672,000; Італія — 36,000; Еспанія — 500 і т. д. Як іде про національність скитальників, то між ними є 132,000 „неякшених“, з чого — згідно зі заявою Альмаера — є 82,278 українців, які не хочуть ані Польщі, ані Советського Союзу.

ВІДКИНЕНО АРАБСЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ В СПРАВІ ПАЛЕСТИНИ

Лейк Соксес, Н. Й., 1. травня. — Загальне Зібрання О. Д. на сьогоднішній сесії відкинуло більшістю 24 голосів проти 15 арабську пропозицію, щоб на порядок нарад поставити справу незалежності Палестини та закінчення британського протекторату над нею. Пропозиція вже була відкинута Генеральним Комітетом Загального Зібрання О. Д. більшістю 10 голосів проти 1 та при п'ять здержаних. На загальному Зібранні в користь арабської пропозиції, крім арабських країн, голосували теж представники Советського Союзу й Аргентини. На сесії дня 2-го травня почнуться вже повні дебати над прийнятою британською пропозицією в справі створення окремої комісії, яка просліддила б справу Палестини та приготувала відповідне звітання на найближчу звичайну сесію Загального Зібрання О. Д., що почнеться у вересні б. р. Головним оборонцем і заступником британської пропозиції був весь час представник Злучених Держав.

КОМУНІСТИ ПРИЧИНОЮ МОЖЛИВОЇ КРИЗИ ФРАНЦУЗЬКОГО УРЯДУ.

Париж, 1. травня. — Внаслідок негативного ставлення комуністичних міністрів до політики французького уряду щодо „замороження“ платні до липня, прем'єр Рамадіє домагатимся завтра в парламенті заяви довіря. Рамадіє заявив, що після голосування „комуністи мусять рішитися, що мають робити“. На випадок дальшого негативного становища комуністичних міністрів та після голосування, французький уряд або уступить, або переформуються без комуністів.

„АМЕРИКАНЦІ, ЯК ДІТИ“ — ДУМАЮТЬ АНГЛІЙЦІ

Лондон, 1. травня. — „Масс Обсервейшн“, що переводить в Англії своєрідну анкету „публичної думки“ подібно, як американський Інститут Гелоп, подає інтересний вислід анкет про думку англійців про американців. Стверджуючи багато всьляких добрих і злих прикмет, підкреслюючи головню американську великодушність, більшість англійців таки вважають, що американці в багатьох випадках поводяться „як діти“.

НЕСПОДІВАНІ ПРИЗІД СОВЕТСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ НА ТОРГОВЕЛЬНУ КОНФЕРЕНЦІЮ В ЖЕНЕВІ.

Женева, 1. травня. — Завтра має початися тут конференція встановленої Економічною і Соціальною Радою. О. Д. в березні Економічної Комісії для Європи. Досі Советський Союз не забрав жодного становища до цієї конференції і до самої Комісії, здержуючись теж від голосування в цій справі в О. Д. Вчора наго потелефонував советський консул з Берна, повідомляючи генерального секретаря комісії, що 23 членів советської делегації, які репрезентуватимуть на згаданій конференції Росію, Україну і Білорусь, потребують приміщень в готелі.

ГЕН. КЛЕЙ ПРО АМЕРИКАНСЬКУ ПОЛІТИКУ В НІМЕЧИНІ.

Берлін, 1. травня. — Американський військовий командант в Німеччині, ген. Л. Клей, видав окремі директиви, в яких підкреслюється головні напрямні американської політики в цій країні. Директиви ген. Клея відносяться насамперед до демократичних принципів в житті та політичному і господарському управлінні.

ПЕСИМІЗМ ПОЛЬСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

Варшава, 1. травня. — Якуб Берман, провідник польських комуністів, в розмові з кореспондентом Нью Йорк Таймсу висловив думку, що він не вірить в швидке заломання західного капіталізму, хоча він думає, що там є велика політична і господарська депресія.

ТУРКИ КРИТИКУЮТЬ ЗАКОРДОННИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ.

Істамбул, Туреччина, 30. квітня. — У зв'язку з надрукованим недавно в Нью Йорк Таймсі повідомленням про закриття турецькими властями дальших двох опозиційних газет, турецький віцепрем'єр Мумтаз Окмен жалівся сьогодні на „деяких закордонних кореспондентів“, що „не можуть збагнути глибини політичних подій в країні“ та висилають закордон „помилкові повідомлення“.

ПОРАЗКА КОМУНІСТІВ В ЯПОНСЬКИХ ВИБОРАХ.

Токіо, 1. травня. — Подібно, як у виборах до місцевих управлінь і описі до першої палати японського парламенту, так і у виборах до т. зв. Префектуральної Ради — державного законодавчого тіла — японські комуністи понесли повну поразку, не здобувши ані одного кандидата.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ІНДОНЕЗІЇ.

Батавія, Джава, 1. травня (АП). — Голандський уряд визнав сьогодні Західне Борнео за самоуправну територію в рамках проєктованих Злучених Держав Індонезії.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подписное число три цента.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Заграницію:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (з англійською частинкою):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50
За оголошення редакції не відповідає.			
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.			

ШКІДЛИВИЙ КРОК.

В палаті репрезентантів у Вашингтоні перейшов 333 голосами проти 66 законопроект про допомогу в сумі двісті мільйонів доларів таким народам у нужді, яких краї знищила війна. Ця допомога, як бачимо, є маленька в порівнянні з тими біліонами доларів, які Злучені Держави на ту саму ціль уже видали, чи там позичили на таких умовах, що є загальною приманкою, що тих позичок ніхто не думає звертати. Проте і ця нова даровизна, хоч і не велика, коли брати під увагу велику нужду й терпіння людей у знищених війною краях, була б нічим іншим, а тільки новим гуманним жестом з боку Злучених Держав, якби не обставини, які цю справу дуже ускладнювали під політичним оглядом.

Справа американської допомоги знищеним війною народам зістала скомплікована: ухваленням в палаті репрезентантів законопроект тому, що він зменшив цю допомогу зі запроєктованою урядом допомоги в сумі \$350,000,000, на двісті мільйонів доларів. В нормальних часах така річ не була б нічим надзвичайним, але це сталося в такому моменті, коли сам секретар стейту, вернувшись з Європи, заявив, що в Європі діють розкладові чинники, та що її треба зараз ратувати. Знов відоме, хто саме є тим розкладовим чинником, як відомим є теж і те, що цей чинник спекулює на нужді. Значить, як не хочемо, щоб ціла Європа не впала жертвою комуністичної пропаганди, а потім диктатури і тиранії, то треба дати негайно допомогу бодай тим, від яких ще можна відігнати большевицьку заразу. Що більше: Треба Злученим Державам поводитись тепер ще й в такий спосіб, щоб люди в Європі відчували, що американський нарід їх не покине і допоможе їм вдержати чи назад добути свободу, а теж поправити своє матеріальне життя і дійти до добробуту.

З ось тих причин зменшення матеріальної допомоги, яке перейшло в палаті репрезентантів, є ударом в політику президента Трумана та уряду. Тому не диво, що воно так сильно стурбувало департамент стейту. Зменшення допомоги є водою на комуністичний пропагандний млин. Це зменшення починають вивести відродженою американською ізоляцією, а Сталін нічого так дуже собі не бажає, як цього, щоб Злучені Держави вицофались з Європи та лишили Советам дальше у ній господарювання.

Багато слушного є у тих американських голосах, що дораджують вдержувати в першу чергу свою хату в порядку теж і фінансово, бо що буде, як опиниться в хаосі ще й та остання опора демократії. Тим треба пояснити теж різні скреслення з державного бюджету. Це заважило теж і на зменшенні дальшої допомоги знищеним війною народам. Однак, шкода, яка виходить з такого зменшення, є куди більша, як задумана ошадність.

Правда про советських невільників

„Правда про 14,000,000 невільників Советської Росії“ — це заголовок статті, що її помістив Макс Істман у виданні журналу „Рідерс Дайджест“ за квітень 1947 р. Перечитавши цю статтю, переповнену жахом, годі стриматися від постанови вибухнути голосним криком перед цілим світом, щоб хоч тим способом звернути його увагу на відносини в Советях.

Спробуємо в скороченні переповнити зміст цієї статті. Істман повідомляє, що його стаття основана на перечитанні невидрукованої ще книжки Дейвида Р. Даліна й Бориса Ніколаєвського п. н.: „Ніщо, лише їхні кайдани“. Автори писали книжку на підставі оповідань отих каторжників з Польщі, що їх Совети загнали в неволю в тундрий, і деяких з них звільнили пізніше за часів угоди між Сталіном і Сікорським.

Ці очевидці кажуть так: У Советях тепер є 14,000,000 невільників у робітничих таборах. Вони сповняють примусову працю в шахтах, прирубаних лісів, будові доріг, залізничних шляхів, копаних каналів, приладжуванні ґрунтів під летунські майдани, при побудові фабрик. Їх перевозять як худобу в товарних вагонах в різні околиці безогляду на клімат. Поліційні агенти, давніше звані в скороченні НКВД, тепер уже МВД (від слова „Міністерство Внутренних Дел“), виводять людей на вулиці або стягають у ночі з ліжка і всаджують до вагонів. При тому нема ніякого милосердя: нарочно розділюється родини, окремо мужики, окремо жінок, а ще окремо відрається дітей від родичів. Нації ще дозволяють поведи на спільне мешкання для родин, Совети цього не знають.

Число чотирнадцять мільйонів підтверджує Кирило Алексеев, який утік з советської амбасаді в Мексику, а Віктор Кравченко, який утік з советської служби у Вашингтоні, твердить, що таких невільників в Советях є двадцять мільйонів.

Защо довають агенти МВД людей? На це відповідають свідки: одних вивозять за те, що вони кримінальні злочинці, тобто вбивники, злодії, ошуканці і т. п. Та кримінальні злочинці це упривілежована класа, бо на засади теорії Леніна, вони лише впали жертвою капіталістичної системи, отже можуть поправитися. Зате, як непоправних виводять, агенти МВД людей, яких називають „ворогами народу“. До таких ворогів належать: 1. „Битовики“, тобто такі, що спроневерилися супроти соціалістичної держави. Приклади: Жінка в колосі забула насипати солі до страви, отже вона

вже стала „ворогом суспільного ладу“ 2. Кулаки, тобто господарі, які мали охоту працювати на риллі самостійно. Кулаків депортується мільйонами, цілі села пустіють по їх вивезенні. 3. Промислові робітники, які провинилися проти дисципліни. Приклади: Робітник спізнився до роботи у фабриці, або негодую на довгі години праці. 4. Робітники або комуністи з чужих країн, що приїхали подивитися на захвалений „комуністичний рай“. Вони пересякли „буржуазіною культурою“, отже небезпечні для Советів, коли б так вернулися до своїх країн. Тут зараховані люди, які мають зв'язок з заграничними людьми. 5. Уперті священники і вірні, які не хочуть зречися своєї віри. 6. Кошишні громадяни східних провінцій Польщі, або з Болгарії, бо вони всі заражені не-советськими ідеалами. 7. Бувші советські воєнки, що попали в полон, хоч і були ранені. Вони мали згинуть у війні, а коли не згинув, то вони зрадники.

Законно всі оті невільники мають відбутися неволю лише якийсь час. У практиці лише п'ять відсотків з них вертається домі, решта гине.

Існування отих невільників це наглядний доказ, що Совети не розв'язали робітничого питання, як це вони чваняться перед світом, запевняючи, що в них нема безробіття. Ці невільники серед праці живуть гірше ніж американські безробітні під час недавньої господарської кризи.

Як живуть невільники в таборах? Поодинокі картини наведені як приклади: Навів голі, босі, півніжні вони прибули в холодні північні околиці, тундрий. Там є місце з написом: „Табір число 228“. Після приїзду дістали рижову м'яку з неперевареною водою. Ніч переспали у болотистих землянках, поклавши один побіч одного, щоб загіртіся. За підстилку служили їм зелені галужки дерев. В год. 4 ранку вдаряє вартовий сокирою в сталеву пилку і так будять невільників. Ніхто не вбирається, бо всі спали в одягах. Ніхто не мнється, бо нема води. Хто встав, доїдає другу половину м'яки, що дістав ввечір перед сном. У п'ятій годині дають знак: „Стройся до роботи!“

Буває, що хтось не почувается на силах стати, тоді приходить лікар. Коли він скаже, що людина не є хора, її б'ють і женуть до праці. Буває, що лікар признає когось хворим, його висилають до „шпиталю“. Це така сама барака, як і інші, лише там дають трошка більше їсти. Коли нема місця на хворих, лікар признає першого ліпшого, що він здоровий, його викидають до шпиталю і женуть на роботу.

Буває, що хтось умре в бараці. Товариші стараються за-тримати смерть у тайні, щоб скористати з його їжі — біль-ше лишається для живих. Коли відкриють помершого, за-бирають його одяг і признають для інших.

Правильно бараки мають причі, одні понад другими. По-вернувшись ввечір з роботи, по-вечеряли так як поспідали, хі-ба що часом буває інша зупа. Потім лізуть головами вперед напричі, наче в нори, і так кла-дуться побіч себе в одягах. По-якімсь часі повно насікомих, а шурі товчуться громадами. Ні-якої постелі нема, голі дошки служать за сімники.

Перед поворотом з роботи збираються на місці, вартіві обраховують, кілька осталося в живих, дають наказ кожно-му, щоб не смів вихилитися з ряду під час повороту, бо за-стрілять. Застрілених лишають на місці. Праця триває 10—12 годин без перерви, на обід да-ють варешку каші. Хто не ви-робить на час призначеної час-

тини праці („норми“) такому відбирають частину їжі і такий чоловік уже певно не здо-го-нить своєї норми. Він згине з голоду. Бувають такі, що не-мають сил вийти на роботу і відмовляються виходити. Їм до-звояють повільно вмирати з виснаження, потім стягають з них одіж.

Наочний свідок каже: „Хто не приглянувся житті в отих пекольних таборах, не може навіть приблизно зрозуміти, до якої безодні нелюдності і звірства зводять людину такі-ми практиками. Там нема ні-якого розуміння особистої по-треби... Людська істота завми-рає поступенно в людським стерві. На місці людини при-ходить звірина, остовпіла з болю“.

Кирило М. Алексеев, прочи-тавши статтю Істмана перед її надрукуванням, заважав, що ці вісті подані дуже здержли-во. Від себе додає, що раз тре-ба щось зробити, щоб Захід-ний Світ дізнався правди.

На шляху до оздоровлення украї-нських відносин

На іншому місці подаємо повідомлення про конферен-цію видавців і начальних ре-дакторів дозволених владою українських газет в американ-ській зоні Німеччини, яка від-булася з ініціативи Відділу Інформації ЦПГЕ (Централь-ного Представництва Україн-ської Еміграції) та яка винесла незвичайно важливі рішення, іменню: зберігати загально-прийнятні в культурному світі норми газетної полеміки. В другій і найважливішій точі згаданого повідомлення „ре-дактори зобов'язуються в по-літичній публіцистиці керува-тися широко сприйнятими громадськими інтересами, зо-крема не нападати у своїх пре-сових органах на фізичні осо-би, зберігати толеранцію щодо своїх політичних противників, не містити матеріалів, що мо-гли б служити ворогам за аргу-мент проти нас самих, не міс-тити матеріалів, що могли б шкодити загальноукраїнській справі та державничо-виз-вольним змаганням і тримати тон політичної полеміки на ви-сокому етичному рівні“.

Американські українці мо-жуть тільки з цілого серця привітати ці рішення своїх братів на скитанні в Європі. Щоб тільки ці рішення не за-лишилися безвартісним клап-тиком паперу, але справді бу-ли переведені в життя. І щоб вони зобов'язували не тільки редакторів так сказати б офіційної преси, але й всіх тих, що беруться за перо та пишуть для загалу. Щоби ця самозрозуміла в культурному світі прилицисть в полеміці правила за непорушній до-бровільний закон однаково в-писали, як і слови, в пресі і в листах, в публичних і приват-

них виступах. Якщо нам усім пощастило до такої міри охо-лодити свою гарячу кров, як-що ми в усіх випадках, завжди і всюди керувалися б справді тільки добром справи, а не власними настроями та імпуль-сами, ми віднесли б найбільшу перемогу на шляху до нашої мети.

Протверезіння наших братів на скитальщині щодо форми внутрішньої полеміки прий-шло досить пізно. Але добре, що прийшло, бо краще пізно, ніж ніколи. Партийний антаго-нізм та неперебірчивість в по-леміці досі накоїли вже чимал-о шкоди, не тільки в норму-ванні внутрішніх відносин се-ред нової української емігра-ції, але й для української спра-ви. В коментарях до згаданого повідомлення ред. З. Пелен-ський пише в „У. Т.“: „Нам ві-домо детальні плани ворожої агентури, яка покляла своєю метою повний розклад та роз-сварення на смерть — на всіх ділянках та відтинках — усієї нашої еміграції, до преси включно. Стежачи в останньо-му часі за розвитком тону, на-строїв і полеміки на сторінках цієї нашої преси, можна було боятися, що ворожа агентура таки вже справді недалеко бу-ла до повної перемоги“. Редак-тор Пеленський в цій випадку не помиляється, бо й в нас на американському континенті ві-домі деякі деталі з ворожих намагань поглиблювати свар-ню та сіяти деморалізацію і вслякко піддержувати мораль-ний розклад нової української еміграції. Ця свідомість, базо-вана на конкретних відомос-тях, визначувала теж наше становище до всіх тих внут-рішньо-політичних непорозу-міннь серед українців в Європі.

При цій нагоді не від речі буде згадати, що українська національна преса на амери-канському континенті, як в Злучених Державах, так і Ка-наді, за малими винятками, не дала себе втягнути в цю внут-рішню полеміку української еміграції в Європі, зберігаю-чи неутрачальність та займаю-чи негативне становище до самої гризні. Солідарність та об'єднання українців на аме-риканському континенті не тільки не захиталися під впли-вом партійних українських непорозумінь в Європі, але й навпаки, вони постійно скріп-люються в обличчя цих вели-ких завдань, що спадують сьогодні на всіх українців поза кордонами советської не-волі. Заповідана вже пан-американська українська кон-ференція, що з ініціативи УКК і Комітету Українців Ка-нади повинна відбутися ще цього року, буде дальшим виявом того великого зрозум-іння єдності українців в ці-лому світі під час цього страшного ліхоліття украї-нського народу. Порозуміння редакторів українських емі-грантських газет в Європі да-є нові надії, що теж нова украї-нська еміграція поборить, вкінці, ті грубі ворожі нитки, якими шиті в основі внутріш-ні українські спори й після порозуміння преси, приїде теж загальна нормалізація внутрішньо-громадських від-носин.

Власне партійні сварки і чвари були єдиним застерезенням, що його мали американські у-країнці до цілої маси нової української еміграції. Ці засте-реження могли підсвідомо від-битися в деякій мірі негативно-теж і на дотеперішнє взаємо-відношення українців по обох боках Атлантики, головню пі-сля того, як виявилися деякі спроби перенести ці партійні непорозуміння й на амери-канський континент. Ці, що це ро-били, або роблять, повинні па-м'ятати, що така робота може пошкодити насамперед їм са-мим. Велика маса амери-канських українців ще досі ніяк не може розібратися про що властиво йде в цих спорах. Ці партійні непорозуміння й ціл-ком чужі, а взаємне плігав-лення поодиноких партій, об-чернювання і обвинувачення, позбавлені будь-яких доказів, що передісталися на амери-канський континент в дове-дешних листах, приносили чи-мало шкоди загальній допо-моговій акції, яку тут ведеть-ся. Для прикладу можемо на-вести такий факт: один моло-дий американський українець переслав до редакції кіль-ка надягати сторінкового листа, що його одержав від незнайомого скитальника з Європи. Виявля-ється, що цей скитальник при-падом, прочитав в одній чужій газеті українське ім'я згадано-го молодого чоловіка та ціл-ком незнаючи навіть чи це у-країнець, описав йому в подоро-бях не тільки цілу свою біографію, але й цілу — так сказати б — історію партійних сварів і, вкінці, прохає деякої пріслуги. Сама наша редак-ція має колекцію листів на те-му партійних спорів, на підста-ві яких можна б справді вже „грубо книжку“ написати, але на підставі яких в жодному ра-зі не можна виробити собі ані якого погляду на саму спра-ву та збагнути в чому, влас-тиво, діло. Якщо ж ми досі бу-ли надрукували тільки один відсоток з тих „становищ“, що нам їх прислано з Європи, то було б треба видавати це бодай одне число більше кожного тижня. Що ж тоді мусило робитися в Європі? З тим більшим вдвоєм аме-рикансько-український загаль-прієме останнє повідомлення відповідало людей україн-ської преси на еміграції в Еуро-пі.

При цій нагоді не від речі буде згадати, що українська національна преса на амери-канському континенті, як в Злучених Державах, так і Ка-наді, за малими винятками, не дала себе втягнути в цю внут-рішню полеміку української еміграції в Європі, зберігаю-чи неутрачальність та займаю-чи негативне становище до самої гризні. Солідарність та об'єднання українців на аме-риканському континенті не тільки не захиталися під впли-вом партійних українських непорозумінь в Європі, але й навпаки, вони постійно скріп-люються в обличчя цих вели-ких завдань, що спадують сьогодні на всіх українців поза кордонами советської не-волі. Заповідана вже пан-американська українська кон-ференція, що з ініціативи УКК і Комітету Українців Ка-нади повинна відбутися ще цього року, буде дальшим виявом того великого зрозум-іння єдності українців в ці-лому світі під час цього страшного ліхоліття украї-нського народу. Порозуміння редакторів українських емі-грантських газет в Європі да-є нові надії, що теж нова украї-нська еміграція поборить, вкінці, ті грубі ворожі нитки, якими шиті в основі внутріш-ні українські спори й після порозуміння преси, приїде теж загальна нормалізація внутрішньо-громадських від-носин.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ... КУПУЙТЕ СВОІ БОНДИ ЧЕРЕЗ „ПЕРОЛ СЕРВІС“

Ол. Луговий.

Права застережені.

Дажбожі Внуки**І. НА ЧУЖИНИ МІЖ СВОЇМИ**

23)

— Можна мені прийти до тебе? Хочу тобі щось сказати.
— Не можна! Я вже роздя-нена. Кажі, я почую...
— Я трохи ребра не поламав об твої дарунки!
— Почувся тихий сміх і голос:
— Хто ж тебе заставляв так в ліжку скакати? Ти не дитина — брикати!
— І то все, що ти мені ска-жеш? — він ніби гнівався.
— На другий раз будеш обе-режніший! — відповіла.
— У друге ти так не роби.
— Ов, а то чому?
— Рахунок з товарами загуби-ся!

— Аби тільки й біди!
— Раз так, то добраніч!
— Добраніч, любку! Я вже сплю...
— Затихли. Він ле, оглядав ви-шиту подушку, пестив облич-ча до неї. Ажде вона, його Любка, брала її руками, нати-гала наволочку. Заспокоївся, та заснути не міг. Збірав до-купити надто багаті враження минулого десяти років, чу-дувався, як то все несподівано сталося!... Не поспів приїхати, і маеш — вже наречений!... О-п'янівся у становищі сина ви-

імково гарних, шляхетних лю-дей, має чарівно-вродливу, невинну дівчинку, талановиту, чутну на все добре й гарне, вже й по змові... Та через чверть години почув її голо-сок:
— Ти вже спиш, Любку?
— Ні, Любко, думаю!
— Про що думаєш?
— Про тебе, наших мамів, тата...
— Мама пізнала по нас, що ми цілувалися!
— Неважеж! — він трохи за-соромився. — Сварила тебе?
— Ні. Казала лише, що по-цілувати дівчинку шкодить на здоров'я. І поки не мине вісім-надцять літ — не можна ні з ким цілуватися, окрім тата й мамі... Я думаю — жартує мама!
— І я так думаю!... Ажте нам не пошкодило?...
— Знаєш? Мама хоче з нами їхати до Виннипегу.
— А в дома хтож буде?

— Тато й Олена управлять-ся... Роботи такої на фармах вже нема.
— То й поїдемо! — він по-годився. — А коли?
— Десь на тиждень! Твоїй ма-мі там сумно самій серед чужих людей... Привеземо сюди, гарно буде!...
— Спи вже, Ірусю! Добра-ніч!...
— Добраніч... А твоя мама добресенька, гарненька, прав-да? — по короткій мовчанці знов летіло за стіни.
— Така любя, як твоя, Ірусю.
— Ми тепер маємо по дві мамі. Твоя мама — є моя ма-ма, а моя мама — твоя!... Аж дивно!... Наче б мамами замі-нялися!
— Егеж! Не всякий може двома мамами повеличатися! Та ще такими чудовими, лю-бими мамами!... — годиня
— Ми й собою наче б замі-нялися. Ти моя Любка, а твій Любко... Але?, Ірусю! — похо-

пився. — Ми ж не казали ще одно одному, що любимо!... Знов у нас не по людськи!
— Так ти підеш за мене за-муж?
— Ще й питаєш?... Мама ме-ні все розповіла. Вони з татом вирішили одружити нас в осе-ні... У зими учитися будемо...
— А мені оповів тато! Зна-єш? Я поїду працювати на фарму...
— То й я поїду!... Тобі там мусить хтось їсти варити... Са-мого тебе я не пушу!
— Там є робітниця...
— Егеж! Пані Заулучна!... Мають вони й хлопчика, вже пів року. Для тебе й себе я са-ма варитиму...
— Чому? Там же є кілька людей!
— Я й сама не знаю, чому?... Так мені хочеться! Може кра-ще смакуватиме!... Бо й За-лучна смачно готує, й сама гарна і чиста жінка...
— Ти не знаєш! Ми з татом

обрали тебе за суддю!
— За суддю?! — дівчина за-сміялася. — Чогож ви не поді-лили, що аж я маю все розсу-дити?...
— Він розповів, — мовляв, не погодилися в дрібницях! Ви-слухавши — Ірина знов засмі-ялася.
— Ось воно що! — сказала весело. — І ти хочеш мене на свій бік перемовити, приєдна-ти до твоїх думок?... Програв, Любчику! Я татова донця!... Раз обрали мене на суддю, му-сиш прийняти мій засуд.
— Я його ще не знаю!
— Зараз тобі скажу!... Пра-цювати на фармі я тобі не доз-волю, це одне. Зайкайся з ду-мою, що ти син, не зять, чи ро-бітник. Все майно є наше, бо ж ми діти власників. Самий кажеш, що я твоя, а ти мій! А обоє ми татові і наших мамів... Хочеш, я скажу татові, щоб тебе усиновив...
(Дальше буде).

ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

(На підставі повідомлень УПС).

Русифікація України.

В Україні проходить сьогодні одверта й нічим не маскована русифікація. Щоправда русифікаційна політика була стосована і раніше, але вона за союзового режиму ніколи не приймала таких відкритих форм. Це прийшло після основної пропагандивної підготовки про заслуги передового російського народу у вітчизняній війні, про його передову культуру, поміч і опіку над іншими народами ССРСР, тощо. За такими словами прийшли і діла. Під гаслом „поміч“ для України до більших українських міст почали надіслати тисячі урядовців, робітників і „спеціалістів“ — росіян. Це перш за все стосується до не торкнутих ще „братньою опікою“ Західно-українських Земель. Сюди, особливо до Львова, Дрогобича, Борислава напливає велика кількість росіян. Вони знаходяться в упривілейованому перед „тубільцями“ становищі, займають найкращі квартали, одержують високі платні, мають свої окремі магазини, для них відкриваються російські школи, або русифікуються українські.

Всі ці заходи нагадують недавню колоніальну політику німців в Україні з її грабунковою господаркою включно. Так наприклад за нецільних 3 роки союзової окупації обличчя Львова змінилися настільки, що на місце польської мови, польських написів та польських урядовців прийшла російська мова, російські написи й російська бюрократія.

Писана українською мовою більшовицька преса є одним із дуже сильних русифікаційних засобів. Головною тематикою кийських та львівських журналів та газет є вихвалювання великого російського народу, його культури, історії та його ролі в будівництві союзової імперії. Ця пропаганда має за завдання створити переконання в народах ССРСР про безмірну вищість всього, що російське, а зменшити цінність національних культур інших народів і в цей спосіб підготувати пригожий ґрунт для добровільної русифікації. До тих же цілей використовують більшовики кіно, театр і школу.

Характеристичним при тому є те, що більшовики у всьому наважують до традицій царської Росії. Театри грають переважно пєси російських письменників, найчастіше з життя російського дворянства, а в кінотеатрах висвітлюють такі фільми, як — „Петро І“, „Суворов“, „Іван Грозний“, „Пісня про Росію“. На всіх високих школах викладачами є переважно російські професори, які викладають російською мовою. Такі ж тенденції помічається і в середніх українських школах, де головними навчальними предметами є російська мова та історія російського народу. Початковий факт, що навіть у початкових школах навчають співати пісню про Україну в російській мові.

Щоб послабити національну відпорність, більшовики переподіляють мобілізацію українських робітників на працю в глибину Росії. Із деяких міст України, як наприклад з Борислава, призначено в 1946 році близько 39% всіх робітників на вивіз в Росію. Робітники рятуються, як можуть. Одні підплачують союзових урядовців, інші тікають в ліси, чи криються по селах. Так само по селах переводили більшовики в 1946 р. і з початком 1947 р. обклали на дівчат. Їх забирають до праці в Донбас, або до будови летунських майданів, але насправді вивозять в глибину Росії...

Не вчувся в духа часу...

В. Денисенко, побувши на занятті другого курсу Інституту театрального мистецтва, висказав у своїй статті в газеті „Радянське Мистецтво“, ч. 3. погляд, що українські театральні мистці та актори повинні радше ставити мистецькі твори українських передових авторів, „а не товпитись в черзі за двома-трьома перекладами з російського“. Часопис „Радянська Україна“, ч. 14. накинувся на В. Денисенку за його „провінційну обмеженість“, бо: „якщо комітет в справах мистецтва перекладає не дві-три, а більше союзових російських пєс, тоді у театральних керівників буде більший вибір. Але сам факт виступу в газеті „Радянське Мистецтво“ проти перекладних пєс — груба політична помилка. Ми радили б редакції добре вивчити постанову ЦК КП(б)У про репертуар драматичних та оперних театрів: „Зобов'язати комітет в справах мистецтва при Раді Міністрів УРСР організувати переклади на українську мову і включення в репертуар кращих творів російських союзових драматургів...“.

Русифікація Львова.

„Найсердешнішу допомогу подає нам великий братній російський народ. Для львівських новобудов надходять у статкування з Москви і Ленінграда, з Саратову і Новосибірська, з Іванова й Іжевська. Львов'яни щиро вітають висококваліфікованих робітників, інженерів і техніків, які приїжджають до нас виховувати для Львова нові кадри“.

(„Рад. Україна“, ч. 21).

За скріплення визиску України.

„Нещонадано в Бориславі відбулася геологічна конференція, в роботі якої взяли участь учні Москви, Ленінграда, Києва та інших міст. Вони сказали: Поклади бориславської нафти обчислюються багатьма мільйонами тонн. Зараз бориславські нафтовики борються за 236 тисяч тонн нафти. Мине кілька років — ця нафта збільшиться в два, а може й три рази...“

(„Рад. Україна“).

Переборщив.

Вихвалюючи союзовський режим за його розбудову міста Львова, Кузьма Пелехатий, колишній член КПЗУ, тепер заступник голови виконкому львівської міської ради, дописав в „Радянській Україні“ до такого: „Львів під кінець п'ятиріччя стане містом з населенням в півмільйона чоловік. Він далеко пошириться на північ по надпоявській низині, де князь Данило збирав хоробру рать проти тевтонських пісів — рицарів...“

В своєму запалі наш землячок приписує королєві Данилові роллю... Олександра Невського (який саме громив німецький орден), щоб тільки в чомусь уподібнити його до братнього російського народу, який, напливаючи до Львова, напевно збільшить число його мешканців навіть до мільйона.

50-ліття діяльності Д-ра Л. Цегельського

У „Свободі“ з 29. квітня б. р. була поміщена згадка про вшанування близькими приятелями і знайомими 50-ліття громадської й політичної діяльності, в Україні й поза нею, Д-ра Лонгіна Цегельського. Прийняття відбулось в готелі Бенджамин Френклін, у Філадельфії, дня 15. квітня. Отримав його д-р Павло Дубас, тост-майстер, пригадуючи присутнім плоди 50-літньої громадської діяльності.

Д-р Лонгін Цегельський
портрет кисти проф. П. Андрусева

Комітет, чи як редактор та промовець. З його давньої діяльності згадувано за таке:

Ще за студентських часів він розвідував п. н. „Русь-Україна і Московщина“, яка захопила молодь „смілим і яким поставленням постулату соборності і самостійності України“. Наслідком цього повстав в 1899 р. на університеті у Львові „Комітет Десятьох“, дія якого було ширити ідею соборності і самостійності України. Цей Комітет видавав місячник „Молода Україна“ під редакцією Лонгіна Цегельського. Під впливом „Молодої України“ ціла Галичина вкрилась сіттю тайних кружків молоді для самоосвіти, а їх члени держались зобов'язання не відзиватись поза школою ні одним словом по польськи у відповідь на польський шовінізм. Від 1900—1907 був д-р Цегельський редактором „Свободи“ і „Діла“ у Львові, а також секретарем Українського Народного Комітету. Від 1908 до 1918 був послом до парламенту у Відні і до союму у Львові, а 1919 р. співтворцем і міністром Західної Обласної Української Народної Республіки. Був одним з тих, що переводили Злук Українських Земель в Києві, 22. січня 1919 р. В 1920 прибув до Злучених Держав як голова дипломатичної місії Західно-Української Республіки. Д-р Л. Цегельський живе тепер у Філадельфії та є співредактором „Америки“.

Мирон Сурмак, Євген Рогач, Степан Слободян, ред. Б. Ка-

Центр світу — Москва.

Не тільки українських письменників, але й робітників пера інших національностей, по неволених Москвою, заставляють писати оди до свого гнітителя. Ось ще один зразок — вишук з такої оди, цим разом уже литовської. В „Радянській Україні“ читаємо переклад вірша С. Неріс, литовської, яка „радісно“ кличе: „Дивлюсь і сліз не стримаю щасливих. Ми вкупі! Ти зі мною! Ти живи! У битвах — грізний ти, живи! У шумливих, могутніх ти, Москва!“

Чим є т. зв. УССР?

Щомісячний політичний журнал ЦК КП(б)У „Партійне Життя“ ч. 2. присвячує велику частину свого змісту подвигам більшовицького господарства в Україні, а зокрема пропаганді „спільної долі“ українського і російського народів. У розділі „На допомогу пропагандистові“ І. Борисенко в статті п. н. „Союзовська Україна“ — невідомою складовою частиною великого ССРСР „сидкується зібрати якнайбільшу кількість аргументів для сопропагандистів, яких завданням є втовкмачити українським народним масам одинику істину, що „не було, нет і не може бути“ суверенної української держави тільки — частина, і то невідомо, Росії.

3 життя українських скитальників

ПОВІДОМЛЕННЯ

Конференції ліцензії та початкових редакторів української ліцензійованої преси в американській зоні.

Ліцензії та початкові редактори української ліцензійованої преси на конференції, скликаній Відділом Інформації ЦПНЕ дня 11. березня ц. р. у Франкфурті н. М., ухвалили і прийняли до виконання такі постанови:

1. Підкреслюючи, що ЦПНЕ є виявом громадської побудови нашої еміграції, ліцензійована преса зобов'язується до позитивної співпраці з Відділом Інформації цієї установи.

2. Не зрікаючись своєї політичної платформи та права об'єктивності і представляти її перед читачами, ліцензії та головні редактори зобов'язуються в політичній публіцистиці керуватись широко сприйнятими громадськими інтересами, зокрема не нападати у своїх пресових органах на фізичні особи, зберігаючи толеранцію щодо своїх політичних протинників, не містити матеріалів, що могли б послужити ворогам за аргумент проти нас самих, не містити матеріалів, що могли б шкодити загальноукраїнській справі та державницько-визвольним змаганням і тримати тон політичної полеміки на високому етичному рівні.

3. Українська преса міститиме матеріали, що відкреслюватимуть соборність і єдність інтересів українських скитальців без уваги на їхні політичні чи релігійні переконання.

4. За виконанням цих зобов'язань буде стежити Відділ Інформації ЦПНЕ. На випадок їх порушення Відділ Інформації напише листа зі ствердженням такого порушення і передасть його всім ліцензіатам і головним редакторам. За порушення, на яке зверне увагу Відділ Інформації і яке буде одногласно підтверджене наступною нарадою ліцензіатів і головних редакторів — очевидно, за винятком порушників, — будуть ухвалені відповідні санкції.

5. Зобов'язання вступить в силу з днем 25-го березня ц. р.

БУРЛАЦЬКИМ ШЛЯХОМ

Вражіння з подорожі по Європі

— написав —

РОМАН АНТОНОВИЧ.

159 сторін — Ціна 50 цт.

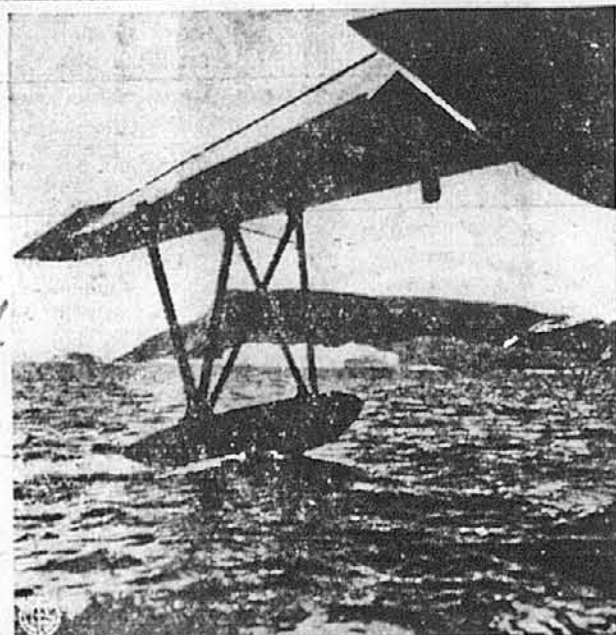
Зомовлення wraz з належністю слати до:

"SVOBODA"

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади треба платити тільки американською валютою

ОЗЕРО В АНТАРКТИДІ. — В часі полярної експедиції Бірда відкрито в Антарктиді різні малі озера і озера. Одно таке озеро бачимо на картині. Воно його має бути різнокольорова.

HEALTH HINTS

(“Health Hints” is a regular contribution to this paper by The Medical Society of New Jersey. Questions should be addressed to the Office of the Society, 315 West State Street, Trenton 2, N. J.)

WHAT IS GERIATRICS?

Old age is not a disease but it is a period when the tissues and muscles break down and lose elasticity. The body of a child or adolescent is quick to spring back into a normal state after an illness or an injury. An elderly man or woman is not that resilient.

In recent years, the word “geriatrics” has been used more and more. Geriatrics is a medical term to denote the study of diseases and care of the aged.

The aged have their problems. Advancing years bring about many changes in the body. Among the changes of the aged are those affecting the kidneys, the heart, the eyes and the ears. Then there are cancer, arthritis and the many changes in the glands of the body. And some people through the years even show slight mental deterioration.

To meet these various changes in the body and, frequently, in the mind, the aged person has to be taught readjustment. The factors of aging and the problems of the aged are a relatively new and untried activity of public health administration. By now, more than 30 million persons in the United States have passed the age of 60. From 1930 to 1940 there was only a 7 per cent increase in our population—but an increase of 35 per cent in the number of people of 65 and over.

Does this mean that the group reaching the state of so-called “old

age” must retire from active living? No, a man or woman who has lived actively cannot retire helplessly. The process of aging, the problems of the aged and the more common diseases and disabilities associated with aging are met by the doctor in the new field of geriatrics.

No active person can ever be completely satisfied doing nothing. So geriatrics, the care of the aged, meets a need well. In this field, the doctor is again vigilant to the problems of good healthful living. As the child is helped into the period of his “teens,” so the person growing old is helped into a state of happiness and new usefulness. This is important not only for the health of those people themselves. It is important because most of our leaders today—leaders in industry, politics, business and the professions—are on the “old” side of the divide of life. The rapid growth of this new medical specialty of geriatrics thus may mean the dawn of greater happiness for all of us.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ШИКАГО, ІЛЛ.

Вистава Українського Мистецтва.

Заходом Українського Православної Парохії Св. Володимира уряджено виставу Українського Мистецтва, дня 9-10-11 березня, 1947 р. в шкільній будівлі при 2250 Вест Кортез-улиці.

Зараз при вході вистави колекцію українських державних та Добродійних Марок. Була також виставлена Марочна Література а дуже цікаві були видання марок таборової пошти в Рівні, в Італії.

Другий відділ творив Збірку українських часописів та журналів з різних частин світа та в різних мовах. Окремий відділ творили перевороти роботи Олени Куличко з змісту релігійного, політичного й українських типів. Тут були виставлені важкі видання Українського Національного Музею, Просвіти, Червоної Калини, та історичні праці для досліду української культури.

Ще інший відділ представляв твори Тараса Шевченка різних видань та видань в англійській мові. В тім же відділі дуже мальовничо виглядала збірка різних українських Листівок, змісту релігійного, політичного, побутового та краєвиди з різних частин України.

Черговий відділ представляв Нове Мистецтво, кераміку та вишивки. Між ними пишались на тарілках, гуцульського виробу наші українські писанки. Частина з них була писана тут в Шикаго, в Америці, панєю Тарновою, а частина в Рідному Краю на Гуцульщині. Між ними було кілька писанок, які досігли

своїм віком понад 30-ть літ. Також в цій відділі були розвішені образи з Царських та Діаконських Воріт зі спаленого іконостаса, розмальовані олійними фарбами року 1710, артистом Тораком.

Вистава була розложена в просторій шкільній кімнаті. Її звидили люди різних національностей та різних релігійних приналежностей, які висловили свої імена до Промаяної Книги Вистави.

На закінчення Вистави прийшли репортери від Шикаго Дейлі Трибюн, які зняли фотографії з Хору Бояна та з Писанок. Фотографія Хору Бояна була поміщена в неділю, дня 30-го березня із похвалою про Свято Шевченка. В неділю, дня 6-го квітня на латинський Великдень, поміщено довшу статтю про українські писанки та пояснення, як їх пишуться.

Виставу упорядковували та заряджували нею громадяни Кочани із Джукіет, Іл., з місцевим парохом о. Омеляном Мишиком. Під час Вистави Мишик Кочан, а пані Кочан і її донечка Софіяка в українських народних строях, подавали інформації та пояснення для відвідувачів Вистави.

Підчас Вистави була виставлена скарбонка на жертви для скитальців. Зложено \$15.85, які переслали до Філадельфії до Українського Допомогового Комітету. Також п-тво Кочани вислали \$10 до табору в Рівні, які вони одержали, як кошта подорожі.

о. Омелян Мишик.

BUY YOUR
EXTRA SAVINGS
BONDS
NOW

УВАГА! ОЗОН ПАРК, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ, УВАГА!

СТАРАННЯМ УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОГО ТОВАРИСТВА ВІЛЬНА УКРАЇНА, ВІД 200 У. Н. СОЮЗУ

— відбудеться —

ВЕСНЯНИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 10. ТРАВНЯ (MAY 10, 1947)

AT AMERICAN LEGION HALL.

91-11 — 101 st. AVE., OZONE PARK, L. I. N. Y.

Галія отворена 8-мілі годині ввечір.

Початок Балу в год. 9-тії ввечір — Вступ 65 цт.

До танців буде пригравати першорядна музика. Товариство Вільна Україна постаралось про добрий суфет. Будуть напитки і смачна перекуса. Товариство запрошує українське громадянство і молодіж до численної участі в Балі.

За добру забаву ручить — Комітет Балу.

Кожний, хто бажає, щоби прислано ним оголошення пошукувати родини і знайомих різних скитальників було поміщене у „Свободі“ безплатно, хай вишле таке оголошення впрод до

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,

P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Хто бажає, щоби прислано ним оголошення було поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове оголошення, розміру 1½ цалів в одній колонії, коштує \$1.00.

Адм. „Свободи“.

ПРОТОКОЛ

З НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛОСЯ В ДНІХ 17-го ДО 21-го БЕРЕЗНЯ 1947 РОКУ В ДОМІ У. Н. СОЮЗУ ПІД Ч. 81-83 ГРЕНД СТРІТ, ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

СИРІТСЬКИЙ ФОНД 31-го ГРУДНЯ 1946 РОКУ					
Гнат Марія	в. 40	\$300.00	Колодницький Теофіл	в. 81	700.00
Мохіа Іван	в. 7	41.67	Бойко Сень	в. 213	170.40
Ропавий Василь	в. 28	150.00	Душій Іван	в. 56	230.50
Савко Іван	в. 23	100.00	Потопчук Лука	в. 349	111.50
Кравець Іван	в. 182	397.26	Свєда Михайло	в. 221	200.00
Гаталя Михайло	в. 34	50.00	Подольск Геліна	в. 39	200.00
Ратковський Микола	в. 77	450.00	Коваль Прокіп	в. 301	72.08
Левинський Посиф	в. 19	500.00	Семенович Григорій	в. 69	800.00
Брилевський Петро	в. 301	250.00	Лелюх Іван	в. 341	200.00
Микитко Василь	в. 330	300.00	Венс Василь	в. 364	500.00
Дубан Іван	в. 239	200.00	Журицький Василь	в. 385	166.68
Лазорек Кузьма	в. 153	150.00	Лік Стефан	в. 155	139.13
Кримський Антін	в. 396	300.00	Гуралчук Паладя	в. 326	250.00
Чайка Дмитро	в. 32	300.00	Моклюк Іван	в. 324	10.25
Кушнір Юрій	в. 288	200.00	Мотика Андрій	в. 344	100.00
Міллер Іван	в. 127	433.34	Гавдья Микола	в. 330	150.00
Мігалі Микола	в. 63	400.00	Рачук Марія	в. 47	178.93
Грицій Ілія	в. 106	50.00	Кінська Анна	в. 237	333.34
Гамера Анна	в. 112	33.34	Шустикевич Григорій	в. 270	300.00
Кость Микола	в. 182	50.00	Павлусь Тома	в. 147	82.55
Покитинський Микола	в. 198	120.00	Бончак Андрій	в. 78	528.27
Космина Касья	в. 168	80.00	Смерка Дмитро	в. 132	212.47
Роман Стефан	в. 254	150.00	Андрушко Іван	в. 67	333.34
Приходько Максим	в. 170	400.00	Леховіч Михайло	в. 239	500.00
Резіак Фіосиф	в. 82	218.82	Косач Марія	в. 369	700.00
Кізіло Михайло	в. 137	200.00	Лусь Іван	в. 220	259.71
Вішняк Михайло	в. 213	500.00	Воргач Стефан	в. 2	400.82
Новак Юстина	в. 156	200.00	Кошуба Катерина	в. 476	100.00
Прокленко Розалія	в. 112	83.34	Пордан Олександра	в. 277	185.12
Горняк Григорій	в. 27	300.00	Подольська Наталя	в. 296	250.00
Роборещка Катерина	в. 364	150.00	Майкович Софія	в. 216	74.86
Гомішак Марія	в. 29	500.00	Лукаш Данило	в. 367	77.32
Замос Марія	в. 119	200.00	Заканчик Гавриїл	в. 194	200.00
Орляк Петро	в. 268	100.00	Буса Андрій	в. 65	700.00
Іж Данько	в. 379	150.00	Мельник Григорій	в. 217	100.00
Радчик Михайло	в. 300	150.00	Костів Пасафат	в. 7	370.04
Біер Станіслав	в. 113	85.72	Заславський Коментар	в. 122	200.00
Лушчик Василь	в. 143	175.00	Співковський Олександр	в. 341	200.00
Салабай Роман	в. 129	240.00	Дума Ева	в. 230	89.22
Маркович Стефан	в. 380	57.15	Дашко Марія	в. 312	150.00
Крупеля Вілентина	в. 80	100.00	Одано Іван	в. 98	200.00
Адамчук Павло	в. 29	150.00	Шегда Іван син Мик.	в. 362	300.00
Шайнський Віктор	в. 81	50.00	Черепарчук Катерина	в. 50	500.00
Каратник Стефан	в. 158	350.00	Романчук Анастасія	в. 106	250.00
Ніч Олександр	в. 67	100.00	Коник Роман	в. 217	300.00
Павлича Посиф	в. 282	266.67	Ковалюк Луїс	в. 243	152.72
Крізь Стефан	в. 218	300.00	Редчук Петро	в. 204	700.00
Драля Марія	в. 163	75.00	Шинорин Теодор	в. 196	150.80
Бриньська Марія	в. 363	66.67	Харов Федь	в. 281	200.00
Гадзин Вартоломей	в. 8	266.67	Лоник Петро	в. 217	1,000.00
Микитюк Марія	в. 216	125.00	Пастернак Петро	в. 225	270.00
Чухман Іван	в. 221	175.00	Гришкован Марія	в. 304	200.00
Чайковська Анна	в. 110	150.00	Лішка Гавриїл	в. 87	500.00
Ворик Андрій	в. 74	114.30	Чайка Василь	в. 204	200.00
Ярошук Петро	в. 175	66.67	Мілян Василь	в. 355	500.00
Чайковський Петро	в. 110	400.00	Гавриляк Микола	в. 8	200.00
Феншур Катерина	в. 36	176.67	Гатал Іван	в. 179	200.00
Смолар Серафим	в. 332	71.41	Денег Максим	в. 39	50.00
Димкович Іван	в. 58	50.00	Фог Стефан	в. 445	500.00
Одильків Ева	в. 60	125.00	Шішка Петро	в. 364	100.00
Луція Франко	в. 8	400.00	Левчак Андрій	в. 142	112.62
Сибік Розалія	в. 133	71.43	Лабонь Марія	в. 249	150.00
Ційня Іван	в. 192	200.00	Смолів Розалія	в. 16	115.33
Дурин Володимир	в. 147	425.00	Базайко Анна	в. 476	140.00
Лоскалик Кость	в. 28	200.00	Лешак Стефан	в. 142	262.22
Каровський Михайло	в. 78	133.35	Дузь Дмитро	в. 288	746.25
Дерял Анастасія	в. 146	125.00	Франків Стефан	в. 75	68.75
Ландро Пилип	в. 120	500.00	Калачук Теодор	в. 229	500.00
Романишин Матвій	в. 95	125.00	Іваник Василь	в. 361	500.00
Юлінович Роман	в. 278	266.67	Варчак Михайло	в. 73	449.00
Ришкол Парана	в. 324	160.00	Салюк Микола	в. 29	500.00
Лобощ Іван	в. 120	200.00	Тиркала Іван	в. 300	626.21
Гарків Семко	в. 194	133.34	Греськів Михайло	в. 194	500.00
Левницький Стефан	в. 179	400.00	Бознар Теодор	в. 219	250.00
Мішак Константин	в. 105	500.00	Лесюк Григорій	в. 339	300.00
Редун Дмитро	в. 361	350.00	Кобіла Андрій	в. 80	117.11
Феншур Дмитро	в. 217	300.00	Колодчук Теодор	в. 370	125.00
Семкович Олександра	в. 204	300.00	Вороха Дмитро	в. 118	252.54
Гирва Іван	в. 304	750.00	Кучкуда Юрій	в. 221	500.00
Ліляк Василь	в. 300	150.00	Мішинин Іван	в. 107	103.69
Лазаревич Іван	в. 191	1000.00	Бала Антін	в. 473	300.00
Косовська Пелагія	в. 108	200.00	Кусень Марія	в. 4	250.00
Прийма Текля	в. 248	250.00	Міхалько Самуїл	в. 221	200.00
Реснак Захарко	в. 105	100.00	Надальний Петро	в. 99	379.68
Гресан Михайло	в. 350	1000.00	Кіндрат Іван	в. 421	250.00
Жижик Посиф	в. 111	124.75	Малиса Стефан	в. 69	225.90
Лужатчук Василь	в. 42	447.00	Гришай Іван	в. 96	500.00
Линишук Дмитро	в. 160	222.52	Чорнокоп Петро	в. 204	500.00
Юдилопа Василь	в. 396	200.00	Шайняк Анна	в. 78	175.00
Лалюк Франка	в. 37	57.76	Герета Микола	в. 136	31.11
Діер Джесі	в. 156	300.00	Самотіс Іван	в. 256	200.00
Грушковський Сепрія	в. 58	105.65	Белєй Павло	в. 432	500.00
Ліпенчук Теодор	в. 218	58.30	Расевич Петро	в. 228	500.00
Тетянін Ксенія	в. 277	300.00	Літин Петро	в. 218	37.08
Ловосад Яким	в. 301	50.00	Гузько Тома	в. 91	906.09
Ловосад Яким	в. 301	50.00	Леман Федор	в. 345	500.00
Ланкович Софія	в. * 1	30.00	Бізоний Петро	в. 364	190.00
Ломан Іван	в. * 7	25.00	Курчак Іван	в. 94	666.95
Лука Анна	в. * 28	45.46			
Лашук Параскевія	в. 217	100.00	Разом		\$66,120.20
Лущак Микола	в. 388	300.00	Відсотки		18,296.20
Лельник Анна	в. 207	700.00			
Лестерук Іван	в. 277	212.44	Сирітський фонд з кінцем		
Лубак Костка	в. 97	384.41	31. грудня 1946 року		
Ленишин Петро	в. 316	800.00	остається		\$84,416.52
Ламітин Андрій	в. 98	252.00			
Лодюк Катерина	в. 251	100.00			
Ловчак Микола	в. 300	500.00			
Лоневич Катерина	в. 137	500.00			
Лашук Кароліна	в. 237	107.15			
Лодючук Микола	в. 90	120.00			
Ларчак Андрій	в. 104	377.08			
Ларинський Микола	в. 225	790.96			
Ледішин Іван	в. 421	342.09			
Ледяк Стефан	в. 361	182.97			
Ледюк Антін	в. 117	592.16			
Ледюк Стефан	в. 21	500.00			
Ледюк Григорій	в. 150	50.00			
Ледюк Павло	в. 276	158.82			
Ледюк Василь	в. 58	702.85			
Ледюк Едмонд	в. 39	200.00			
Ледюк Дмитро	в. 277	200.00			
Ледюк Анна	в. 1	200.00			
Ледюк Франко	в. 81	490.00			
Ледюк Микола	в. 396	307.59			
Ледюк Семен	в. 332	485.27			
Ледюк Стефан	в. 321	681.92			
Ледюк Стефан	в. 217	604.82			
Ледюк Яким	в. 217	42.51			
Ледюк Микола	в. 150	555.55			
Ледюк Іван	в. 64	247.78			
Ледюк Іван	в. 99	441.91			
Ледюк Текля	в. 347	423.58			
Ледюк Михайло	в. 9	596.92			
Ледюк Іван	в. 204	250.00			

ЗІСТАВЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ
старіших членів і молодшого департаменту У. Н. Союзу
за 1946 рік.

Готівка.	
З кінцем 31. грудня 1945 р. було готівки в банках \$ 446,945.69	
Депоновано за час від 1. січня до 31. грудня 1946 1,918,162.91	
Відсотки від банкових депозитів 335.17	
Разом	\$2,365,443.77
Виплати готівкою від 1. січня до 31. грудня 1946 1,788,492.68	
З кінцем 31. грудня 1946 року остається готівка в банках	\$ 576,951.09
Моргеджі.	
З кінцем 31. грудня 1945 року було інвестовано в моргеджах \$ 976,519.64	
За час від 1. січня до 31. грудня 1946 року інвестовано в моргеджах 198,750.00	
Разом	\$1,175,269.64
За час від 1. січня до 31. грудня 1946 року сплачено моргеджів 181,995.40	
З кінцем 31. грудня 1946 остається на моргеджах \$ 993,274.24	
Рід моргеджів.	
Звичайні моргеджі \$ 802,959.31	
Моргеджі Федеральної Мешк. Адміністрації (F.H.A.) 190,314.93	
Разом	\$993,274.24
Бонди.	
З кінцем 31. грудня 1945 року було інвестовано в бондах \$6,074,149.17	
За час від 1. січня до 31. грудня 1946 року за куплено бондів 876,695.00	
В 1946 році піднесено вартість бондів на суму (Increased by Adjustment) 52.96	
Разом	\$6,950,897.13
За час від 1. січня до 31. грудня 1946 року продано або сплачено бондів на суму (Decreased by Adjustment) 213,577.56	
В 1946 році обнижено вартість бондів (Decreased by Adjustment) 2,467.75	
З кінцем 31. грудня 1946 р. остається на бондах \$6,734,851.82	
Рід бондів.	
Бонди Злучених Держав \$3,997,250.00	
Бонди Канадські (державні) 176,677.75	
Бонди державні 67,028.54	
Бонди муніципальні 347,501.10	
Бонди залізничних компаній 19,164.11	
Бонди публічної важиточності 2,051,139.07	
Бонди індустріальні 76,091.25	
Разом	\$6,734,851.82
Реальності.	
З кінцем 31. грудня 1945 року осталося інвестицій в реальностях \$ 465,000.00	
В 1946 році продано сім реальностей на суму \$219,500.00	
В 1946 році обнижено вартість реальностей (Decreased by Adjustment) 6,000.00	
З кінцем 31. грудня 1946 року остається на реальностях \$ 239,500.00	
Позички членам.	
З кінцем 31. грудня 1945 року було позичок на членських грамотах \$444,446.30	
За час від 1. січня до 31. грудня 1946 р. видано нових позичок на суму \$ 6,246.35	
Додано відсотки до позичок 17,843.62	
Разом	\$468,536.27
За час від 1. січня до 31. грудня 1946 р. сплачено позичок на суму \$52,761.64	
Перенесено до грошових зворотів 1,143.47	
З кінцем 31. грудня 1946 року остається позичок на членських грамотах на суму \$414,631.16	
Друкерія.	
З кінцем 31. грудня 1945 року було інвестовано в друкерію \$4,668.34	
За час від 1. січня до 31. грудня 1946 року закуплено нових машин 2,600.00	
Разом	\$7,268.34
В 1946 році обнижено вартість машин 1,075.83	
З кінцем 31. грудня 1946 року остається машин вартості на суму \$6,192.51	
Ноти (векселі).	
З кінцем 31. грудня 1945 року було інвест. в ноти \$300.00	
В 1946 році сплачено ноти (векселі) 300.00	
Отсим уважно звіт касієра викінченим. Я старався пояснити всі позиції, які є подані у звіті до асекраційних департаментів, а які то звіти в руках головних урядників. Крім цих таблиць, я подав окремо ще й такі виплати різних фондів, що не є об'єкти головним таблицям. А подав їх тому, щоб кожна виплата, кожна інвестиція була всім зрозумілою і належно виясненою.	
Український Народний Союз вступив в 1947 році в десятити мільйон доларів майна. Це є надбання членів організації і цих працівників, що трудяться і трудяться далі над розвитком своєї рідної організації. Зі зростом майна збільшується праця і відповідальність касієра організації. Цю працю я старався як слід виконати.	
В минулому році я не виїжджав на окружні збори або свята. Вкінці згадаю, що крім Союзової праці, я брав теж участь в місцевих і центральних допомогних комітетах. (Дальше буде).	

Шукають своїх
рідних

УВАГА: Пишіть до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

6593. Яцевич Дмитра, Василя і Івана з с. Ліпна, Горлиці, Варна Василя від Яцевич Василя.

6596. Заваловський Івана з с. Кальне, Зборів, від Кубіль Михайла.

6597. Товнаш Петра з Підгаєць від Кучма Івана і Теклі (Срібна).

6598. Чорний Юрко з Вишніці, Буковина, від Угрин Теодора.

6599. Брикало Теклі від Діляний Теофілія і Михайла з с. Мишківці, Тернопіль.

6600. Іваник Василя від Іваник Михайла.

6602. Дзидзан (Островська), Тешівницький від Масний Миколи.

6603. б) Будинський Станіслав з с. Грималів від Буката Ірини.

6603. б) Машків Василя з с. Водопой, Миколаїв, від Кривошів Никитора.

6604. а) Капій Марії, Катерини і Василя від Петсованій Михайла.

6604. б) Блакіта Михайла і Миколи від Блакіта Андрія.

6604. в) Радченко-Меланії

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

І. Г. Ля Порт, Індіана. Давніше виходив у Саскатуні часопис „Новий Шлях“, але тепер виходить в Вінніпегу, а адреса його така: P. O. BOX 3033, WINNIPEG, MAN. В Саскатуні, в місті Йорктон, виходить двотижневик „Будущність Нації“, якого адреса: THE FUTURE OF THE NATION, 431 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ПОШУКУЮТЬ

РОЗДОБУДКО НЕСТОР

пошукує

МАГДАЛЕНУ І МИХАЙЛА

ЧЕРНЕГА

з Мушкатівки, повіт Боршів, Зах. Україна. Його адреса:

ROZDOBUDKO NESTOR

LAGER SANACKER,

POST HADELDFING

bei WALLERSDORF

D. P. CAMP U.N.R.R.A. 1046,

GERMANY 13b., U. S. A. ZONE

По листи згодоситесь до:

VLADIMIR JURKOWSKY

134 EAST 7th STREET,

NEW YORK 9, N. Y.

ІВАН ГУСАК з села Кочина (Галичина), пошукує брата Володимира і матір Анну Гусак проживаючих до 1939 р. на 344 Е. 9. вулиця в Нью-Йорку. Не відкажіть моє прохання, за що буду Вам дуже вдячний. Моя адреса:

CHRISTINA SZACZ

2382 — 36 Street, Astoria 5,

Long Island, New York.

ІВАН ЮРКІВ з села Литвинів, пошукує ХОМА БОГДАНА, сестри Юлії, ІВАН ГАЙДУКОВИЧА, теж з села Литвинів пошукує своєї жінки, родом з с. Рудинки, з роду Пшеничків, є двох сестринок, Настуні і Олені Пшеничків, дочок Пшеничі і Евдокії зі с. Ліпна. Вони самі, або хто про них знає, хай згодоситесь на мою адресу.

MICHAEL SKASKIW

R. F. D. 1., Little Falls, N. Y.

від Лярушкіна-Біковець Катерини.

6604. г) Кікцьо Федора від Кікцьо Федора.

6604. г) Маринчук Григорія від Білья Теодора.

6605. а) Бородач Степана, Петрашко Олексі і Степані, Глубіш Петра від Бородач Василя.

6605. б) Сотчак Івана і Анни з с. Гірне, Стрий, від Кропивницька Катерини (Юнек).

6605. в) Федунів Степана, Гаврила і Анни з с. Демянів від д-ра Жовнірович Івана.

По інформації листи до:

United Ukrainian American Relief Committee

P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В листах просимо конкретно подати групу і число.

ПОШУКУВАННЯ

АНАСТАСІЯ СМАРКУЦЬКА з села Воля Розанова пошукує свого брата ІГНАЦА СМАРКУЦЬКОГО. Хто про нього знає, або він сам, нехай позаст його адресу:

JOHN NIDZIELSKI,

Box 166, Egypt, Pa.

МИХАЙЛО ЧОРНИЙ

пошукує братового сина Томи Чорного з села Колодівки, повіт Скалат. Тома Чорний мав би бути десь в Німеччині від 1940 року.

Моя адреса:

М. Чорний,

4803 LEWIS AVENUE

TOLEDO 12, OHIO

U. S. A.

ФІЛІМ ВІЛОДИМІР, син Михайла і Анни, котрий тепер є в Італії, пошукує дочки МАРІЇ БАГЛАЇ (дівоче ім'я ПЕЩУХ) і її сина ЄВСТАХІЯ БАГЛА, котрі мають перебувати в Нью-Йорку. Походять з села Купчинів, повіт Тернопіль. Хто б їх знав, або вони самі, хай напишуть до:

ВОЛОДИМИР ДЕМБРОВИЧ

P. O. Box 36, Manchester, N. Y.

Я маю лист від Михайла з Італії.

Реальність на продаж

БОРДІН ГАЗЕЛ ФАРМА 60 акрів, 14 миль від Гайєво в Sullivan County, N. Y. Гарне положення. Дуже дуже добрий, має 20 великих кімнат до сніпання, велика прийомна кімната до їдальні і кухні, велика веранда, всі умовляючі, гарний потік. Ціна \$11,500. Умови до об'єкта перегляду.

МОЛОЧНА ФАРМА \$500 місячно за молоко. 157 акрів, близько міста. Земля дуже уродлива, пасовисько з водою, ліс; дім 12 кімнат з модерними устаткуваннями, барна та інші будівлі, машинерія, 19 молодих дівчат коров, 4 яловичі, 1 бугай, 2 кози, курі. Ціна \$11,500. Умови.

15 АКРОВА гарна овочева і курча ФАРМА при стейтській дорозі близько Newburgh, N. Y. Дім на 9 кімнат з устаткуванням, курини, 500 дерев овочевих, виноград, яблука. Дуже добрий прихід. Ціна \$11,000. Умови.

МАЄМО до продажу кілька дуже корисних фарм: молодих, під баром, курча, курча, Бордин Гавриїл, котрий може бути по дуже приступних цінах. Голоситесь:

J. LEWICKI

338 Henderson Street

Jersey City, N. J.

Канцелярія отворена від 8. рано до 9. вечір.

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL DIRECTOR

& EMBALMER

ЗАНИМАЄТЬСЯ